

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

23 ianuarie 2023

mun. Chișinău

Colegiul Penal lărgit al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte

Iurie Diaconu,

Judecători

Liliana Catan, Ion Guzun, Elena Cobzac,
Victor Boico,

a judecat în ședința de judecată, fără citarea părților la proces, recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Radu Sâli, împotriva sentinței Judecătoriei Strășeni din 10 februarie 2022 și deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 21 iunie 2022, în privința inculpaților

Budei Alexandru, XXXXX;

Ursachi Adrian XXXXXX.

<i>instanța de fond:</i>	<i>Termenul de examinare,</i> 04.01.2022 - 10.02.2022,
<i>instanța de apel:</i>	03.03.2022 - 21.06.2022,
<i>instanța de recurs:</i>	24.08.2022 - 23.01.2023.

Asupra recursului menționat, Colegiul Penal lărgit,

c o n s t a t ă:

1. Prin sentința Judecătoriei Strășeni din 10 februarie 2022, **procesul penal** în privința inculpaților Budei Alexandru și Ursachi Adrian, în săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, **a fost încetat**, pe motivul intervenirii actului de amnistie.

2. Instanța de fond a constatat că la 09 noiembrie 2021, aproximativ ora 18.00, inculpatul Budei Alexandru, având scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, de comun acord cu minorul Ursachi Adrian, intenționat s-a deplasat casa de locuit ce aparține lui Budu Andrei, situată în extravilanul XXXXXX, XXXXXX, unde, prin deteriorarea lacătului de la ușa de intrare, a pătruns în locuință și a sustras o cameră de luat vederi de model „WI-FI Camera” de culoare albă cu Stic de stocare a informației la prețul de 1000 lei, un notebook de model „Lenovo” cu încărcător la prețul de 12.000 lei, o telecomandă de la televizor „LG” de culoare neagră la prețul de 1000 lei, două perechi de căști de culoare neagră - una de model „Sven” și alta de model „Xiaomi” la prețul de 550 lei fiecare, în total, în sumă de 1100 lei, două power bankuri „Promate” cu capacitatea de 6000 mah de culoare neagră, dintre care una de model „Microsoft” ambele în sumă de 700 lei. un aparat de ras de model „Geemy”

de culoare cafenie la prețul de 400 lei, o boxă de model „Sonycny” la prețul de 3000 lei, o geantă din materie de culoare neagră la prețul de 600 lei, un radio de culoare roșie de model „Boxer” la prețul de 300 lei, o armă de vânătoare cu țevă lisă de model „IJ-BM 158482” cu patul din lemn de culoare cafenie la prețul de 5000 lei, un ceas de mână pentru bărbați de culoare auriu la prețul de 3000 lei, petarde de model „Corsar” la prețul de 100 lei, un binoclu de culoare verzuie la prețul de 1000 lei, un pachet cu produse alimentare (paste, rolton, mivina etc.) la prețul de 300 lei, după care, cu bunurile sustrase a părăsit locul comiterii infracțiunii, cauzând părții vătămate o daună materială în proporții considerabile, în sumă totală de 29.500 lei.

Inculpatul Ursachi Adrian, la 09 noiembrie 2021, aproximativ ora 18.00, având scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, de comun acord cu minorul Budei Alexandru, intenționat s-a deplasat casa de locuit ce aparține lui Budu Andrei situată în extravilanul XXXXXX, XXXXXX, unde, prin deteriorarea lacătului de la ușa de intrare, a pătruns în locuință și a sustras o cameră de luat vederi model „WI-FI Camera” de culoare albă cu Stic de stocare a informației la prețul de 1000 lei, un notebook de model „Lenovo” cu încărcător la prețul de 12.000 lei, o telecomandă de la televizor „LG” de culoare neagră la prețul de 1000 lei, două perechi de căști de culoare neagră - una de model „Sven” și alta de model „Xiaomi” la prețul de 550 lei fiecare, în total, în sumă de 1100 lei, două power bankuri „Promate” cu capacitatea de 6000 mah de culoare neagră, dintre care una de model „Microsoft” ambele în sumă de 700 lei. un aparat de ras de model „Geemy” de culoare cafenie la prețul de 400 lei, o boxă de model „Sonycny” la prețul de 3000 lei, o geantă din materie de culoare neagră la prețul de 600 lei, un radio de culoare roșie de model „Boxer” la prețul de 300 lei, o armă de vânătoare cu țevă lisă de model „IJ-BM 158482” cu patul din lemn de culoare cafenie la prețul de 5000 lei, un ceas de mână pentru bărbați de culoare auriu la prețul de 3000 lei, petarde de model „Corsar” la prețul de 100 lei, un binoclu de culoare verzuie la prețul de 1000 lei, un pachet cu produse alimentare (paste, rolton, mivina etc.) la prețul de 300 lei, după care, cu bunurile sustrase a părăsit locul comiterii infracțiunii, cauzând părții vătămate o daună materială în proporții considerabile în sumă totală de 29.500 lei.

Astfel, inculpații au comis infracțiunea prevăzută de art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, ca furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșită de două persoane, prin pătrundere în încăpere, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

Instanța a reținut că în ședința de judecată, apărarea a depus cereri cu privire la încetarea procesului penal în privința inculpaților, în legătură cu incidența art. 2 alin. (1)-(2) din Legea privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la adoptarea Declarației de independență a Republicii Moldova.

Totodată, art. 332, raportat la art. 275 pct. 4) Cod de procedură, penală stabilește posibilitatea încetării procesului în ședința de judecată în cazul intervenirii actului de amnistie.

3. Procurorul în Procuratura raionului Strășeni, Cotun Alexandra, a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpații să fie recunoscuți culpabili pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal și liberați de executarea pedepsei, pe motivul intervenirii Legii nr. 243 din 24 decembrie 2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 30-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova.

Apelanta a invocat că instanța de fond urma să cerceteze probele administrate în procedură generală și, doar la final, după petrecerea dezbaterilor judiciare și stabilirea vinovăției persoanei în comiterea infracțiunii incriminate, în ordinea art. 389 alin. (4) pct. 2) Cod de procedură penală, să adopte o hotărâre de condamnare cu liberarea inculpaților de pedeapsa penală în baza actului de amnistie.

Însă, instanța de fond incorect a încetat procesul penal pe motivul intervenirii amnistiei, încălcând prevederile art. 389 alin. (4) pct. 2) Cod de procedură penală, conform căruia sentința de condamnare se adoptă cu stabilirea pedepsei și cu liberarea de executarea ei în cazul amnistiei conform art. 107 din Codul penal.

4. Potrivit deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 21 iunie 2022, apelul a fost respins, ca nefondat.

Instanța de apel a constatat că **instanța de fond întemeiat a dispus încetarea procesului penal** în legătură cu aplicarea art. 2 al Legii nr. 243 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 30-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova din 24.12.2022, în vigoare din 31.12.2022, fiind stabilit că inculpații au înaintat cereri privind aplicarea amnistiei, cu încetarea procesului penal, pornit în privința lor în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal.

Totodată, înlăturarea pedepsei ca efect a intervenirii actului de amnistie poate avea loc doar atunci când este posibilă aplicarea acesteia, dar ea nu mai este aplicată.

Or, posibilitatea stabilirii pedepsei poate exista doar în cazul în care persoana este recunoscută vinovată de comiterea unei infracțiuni (art. 3 alin. (1), 6 alin. (1) Cod penal, art. 8 alin. (1) Cod de procedură penală).

Deci, când este înlăturată pedeapsa, atunci urmează să existe o sentință de condamnare prin care se recunoaște vinovăția, cu stabilirea pedepsei și liberarea de executarea acesteia.

5. Procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Radu Sâli, a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea deciziei menționate, cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel.

Recurentul a invocat că una din soluțiile care poate fi adoptată la finalizarea examinării cauzei penale, în cazul aplicării prevederilor Legii nr. 243, este sentința de condamnare, potrivit art. 389 alin. (4) pct. 2) Cod de procedură penală, cu stabilirea pedepsei și cu liberarea de executarea ei în cazul amnistiei conform art. 107 Cod penal.

Totodată, art. 389 Cod de procedură penală este unica normă procesuală care permite recunoașterea persoanei culpabile de comiterea unei infracțiuni (art. 285 alin. (2), 275 pct. 4) Cod de procedură penală).

Însă, instanța de apel a ignorat aceste prevederi, decizia adoptată fiind motivată inadecvat, urmând a fi casată pe motiv că a fost interpretată greșit aplicarea actului de amnistie.

În drept, recursul este întemeiat pe art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

6. Judecând recursul ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și argumentelor invocate, Colegiul Penal lărgit concluzionează că acesta urmează a fi admis din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv în temeiul hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care

se întemeiază soluția, dispozitivul este expus neclar, când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Instanța de recurs doar verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Sub acest aspect, Colegiul Penal lărgit atestă că instanțele de fond și de apel au comis următoarele erori de drept.

În primul rând, potrivit art. 384 alin. (3) Cod de procedură penală, sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Conform art. 1 alin. (1), art. 7 alin. (1)-(8) Cod de procedură penală, procesul penal reprezintă activitatea organelor de urmărire penală și a instanțelor judecătorești desfășurată **în conformitate** cu prevederile prezentului cod, **exceptând doar situațiile când prioritate au reglementările internaționale sau când unele prevederi legale sunt declarate neconstituționale**. Potrivit art. 2 alin. (4) Cod de procedură penală, normele juridice cu caracter procesual din alte legi naționale pot fi aplicate **numai cu condiția includerii lor** în prezentul cod.

Astfel, în corespundere cu art. 107 alin. (1) Cod penal, amnistia este actul ce are ca efect înlăturarea răspunderii penale sau a pedepsei, fie reducerea pedepsei aplicate sau comutarea ei. Potrivit art. 275 pct. 4) Cod de procedură penală, urmărirea penală nu poate fi pornită, iar dacă a fost pornită, nu poate fi efectuată, și va fi încetată în cazurile în care a intervenit amnistia. Conform art. 285 alin. (2) și (7) Cod de procedură penală, încetarea urmăririi penale are loc în cazurile de nereabilitare a persoanei, prevăzute la art. 275 pct. 4)-9) din prezentul cod. Încetarea urmăririi penale și liberarea persoanei de răspundere penală **nu pot avea loc contrar voinței acesteia. În acest caz, urmărirea penală continuă**. Potrivit art. 350 alin. (1) Cod de procedură penală, dacă **în ședința preliminară** s-au constatat temeiurile prevăzute în art. 332, instanța, prin sentință motivată, încetează procesul penal în cauza respectivă. Conform art. 332 alin. (1) și (5) Cod de procedură penală, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute în art. 285 alin. (2), instanța, prin sentință motivată, încetează procesul penal în cauza respectivă. În cazul prevăzut la art. 275 pct. 4), încetarea procesului penal **nu se admite fără acordul inculpatului. În acest caz, procedura continuă în mod obișnuit**. Potrivit art. 384 alin. (1), (3) și (4) Cod de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței **de condamnare**, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată. Conform art. 389 alin. (1) și (4) pct. 2) Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată. Sentința de condamnare se adoptă **cu stabilirea pedepsei și cu liberarea de executarea ei în cazul amnistiei** conform art. 107 din Codul penal. Potrivit art. 394 alin. (1) pct. 1), 2) și 5), alin. (4) Cod de procedură penală, partea descriptivă a sentinței de condamnare trebuie să cuprindă descrierea faptei criminale, considerată ca fiind dovedită, probele pe care se întemeiază concluziile instanței de judecată și motivele pentru care instanța a respins alte probe, încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului. Partea descriptivă a sentinței de încetare a procesului penal trebuie să

conține descrierea și motivarea temeiurilor pentru încetarea procesului penal. Conform art. 395 alin. (1) pct. 2) și 3) Cod de procedură penală, în dispozitivul sentinței de condamnare trebuie să fie arătate **constatarea că inculpatul este vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de legea penală, categoria și mărimea pedepsei aplicate inculpatului**. În caz dacă instanța îl găsește pe inculpat vinovat, **dar îl liberează de pedeapsă** pe baza prevederilor respective ale [Codului penal](#), ea este datoare să menționeze aceasta în dispozitivul sentinței. Potrivit art. 396 pct. 2) Cod de procedură penală, dispozitivul sentinței de încetare a procesului penal trebuie să cuprindă dispoziția de încetare a procesului penal și motivul pe care se întemeiază încetarea procesului.

În corespundere cu art. 1 alin. (4) din Legea nr. 243 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, **aplicarea amnistiei față de persoanele inculpate se decide de instanța de judecată, la faza de judecare a cauzei**. Art. 2 alin. (1) și (4) prescriu că, procesele penale în privința infracțiunilor săvârșite până la adoptarea prezentei legi, pentru care Codul penal nr. 985/2002 prevede drept pedeapsă principală maximă o pedeapsă nu mai aspră decât pedeapsa cu închisoare pe un termen de 7 ani, încetează la faza de judecare a cauzei, cu excepțiile prevăzute de prezenta lege. În privința persoanei care refuză încetarea procesului penal, conform alin. (1) din prezentul articol, instanța de judecată, la pronunțarea sentinței, poate hotărî încetarea procesului penal dacă, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată, inculpatul întrunește criteriile stabilite la art. 1 și nu cade sub incidența art. 6.

Sentința trebuie să corespundă atât după formă, cât și după conținut cerințelor art. 384-397 Cod de procedură penală, se expune în mod consecvent, astfel ca noua situație să decurgă din cea anterioară și să aibă legătură logică cu ea, excluzându-se folosirea formulărilor inexacte (*Hotărârea Plenului CSJ nr. 22 din 12.12.2005 privind sentința judecătorească, pct. 3., 5.*).

În pofida acestor prescripții legale, instanța de fond, dispunând neclar în dispozitiv că: **„Încetează procesul penal în privința lui Budei Alexandru și Ursachi Adrian pe motivul intervenirii actului de amnistie”**, fără a indica Legea avută în vedere, aliniatul și articolul respectiv din această lege, nu a respectat procedura de aplicare a actului de amnistie prevăzută de normele Codului de procedură penală, enunțate supra (*pct. 1., 2. din decizie*).

Ori, art. 2 alin. (4) Cod de procedură penală prevede clar că normele juridice cu caracter procesual din alte legi naționale pot fi aplicate **numai cu condiția includerii lor** în prezentul cod.

Prin urmare, normele cu caracter procesual din respectiva Lege cu privire la amnistie, sunt aplicabile doar în măsura în care nu contravin Codului de procedură penală.

Astfel, consecutivitatea prescripțiilor din art. 1 alin. (1), 7 alin. (1) - (8) , 2 alin. (4), 275 pct. 4), 285 alin. (2) și (7), 350 alin. (1), 332 alin. (1) și (5), 384 alin. (1), (3) și (4), 389 alin. (1) și (4) pct. 2), 394 alin. (1) pct. 1), 2) și 5), 395 alin. (1) pct. 2) și 3) Cod de procedură penală, atestă clar și concludent că încetarea procesului penal în cazul amnistiei poate fi dispusă doar de instanța de fond, și doar la faza ședinței preliminare, când inculpatul consimte (*art. 350 alin. (1), 332 alin. (1) CPP*).

Ulterior însă, dat fiind că **procedura continuă în mod obișnuit** (art. 332 alin. (5) CPP), instanțele **de fond și de apel** (art. 413 al. (1), art. 415 al. (1) pct. 2), 419 CPP), hotărăsc asupra învinuirii înaintate inculpatului și aplicarea actului de amnistie doar prin adoptarea **sentinței** sau **deciziei de condamnare**, când vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată, iar în dispozitiv - **cu constatarea că inculpatul este vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de legea penală, cu stabilirea pedepsei și cu liberarea de executarea ei** (art. 384, 389 alin. (1) și (4) pct. 2), 394, 395 CPP).

În același timp, art. 391 Cod de procedură penală (*Sentința de încetare a procesului penal*), **nu prevede** că, după ce procedura continuă în mod obișnuit și instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului, ea va adopta **o sentință de încetare a procesului penal în cazul aplicării actului amnistiei**, cât, de altfel, și a prescripției.

Ori, aceste două **cazuri de nereabilitare** a persoanei, spre deosebire de celelalte situații similare, regăsite în art. 391 Cod de procedură penală, sunt soluționate, după faza ședinței preliminare (art. 332 al. (5), 384 CPP), doar în cadrul adoptării unei **sentințe** sau **deciziei** (instanței de apel) **de condamnare**, în virtutea esenței sale procedurale și a specificului de a hotărî asupra învinuirii formulate inculpatului **în condițiile prescrise la art. 389, 394 alin. (1) și (2) și 395 Cod de procedură penală**, spre deosebire de cele prevăzute în art. 394 alin. (4) și 396 Cod de procedură penală, adică cele proprii unei sentințe de încetare.

Mai mult, prevederile de drept enunțate nu sunt declarate neconstituționale și nici nu contravin reglementărilor internaționale, pentru a fi exceptate și omise, deci urmează a fi aplicate întocmai (art. 1 al. (1), art. 7 al. (1) - (8) CPP).

Astfel, prima instanță nu a judecat fondul cauzei în conformitate cu rigorile prevăzute de lege și a adoptat o hotărâre care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția, dispozitivul fiind expus neclar.

În al doilea rând, potrivit art. 414 alin. (1) și (5) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor judecând examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel. Potrivit art. 419 Cod de procedură penală, rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță. În corespundere cu art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Potrivit jurisprudenței naționale, chestiunile de fapt asupra cărora trebuie să se pronunțe instanța de apel sunt dacă normele de drept procesual și penal au fost corect aplicate. Instanța de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel. Nepronunțarea instanței de apel asupra tuturor motivelor invocate echivalează cu nerezolvarea fondului apelului și, în acest caz, decizia urmează a fi casată, cu rejudecarea cauzei în apel, așa cum cere art. 435 Cod de procedură penală, întrucât o asemenea eroare judiciară nu poate fi corectată în instanța de recurs (*Hotărârea Plenumului CSJ a RM din 12.12.2005, nr.22 Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel*).

Însă, instanța de apel nu a respectat prescripțiile de drept nominalizate, deoarece, conform descriptivului și dispozitivului deciziei atacate (pct. 4. din decizie):

a) nu a reacționat în modul prevăzut de lege asupra erorilor de drept comise

de instanța de fond și, repetându-le întocmai, constatând, la fel, sumar, neclar și divergent că: „...**instanța de fond întemeiat a dispus încetarea procesului penal...**, *înlăturarea pedepsei ca efect a intervenirii actului de amnistie poate avea loc doar atunci când este posibilă aplicarea acesteia, dar ea nu mai este aplicată...*, *posibilitatea stabilirii pedepsei poate exista doar în cazul în care persoana este recunoscută vinovată de comiterea unei infracțiuni, deci, când este înlăturată pedeapsa, atunci urmează să existe o sentință de condamnare prin care se recunoaște vinovăția, cu stabilirea pedepsei și liberarea de executarea acesteia...*”, nu a rejudecat cauza potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță, menținând o sentință nemotivată și neîntemeiată legal;

b) nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul de pe rol și repetate în recursul ordinar, în special că: „...*după petrecerea dezbaterilor judiciare și stabilirea vinovăției persoanei în comiterea infracțiunii incriminate, în ordinea art. 389 alin. (4) pct. 2) Cod de procedură penală, urma a fi adoptată o hotărâre de condamnare cu liberarea persoanei de executarea pedepsei în baza actului de amnistie...*” (pct. 3., 5. din decizie).

Împrejurările expuse atestă în mod lucid că instanțele de fond și de apel nu au judecat cauza penală în condițiile legii, deoarece au adoptat hotărâri care nu cuprind motive legale pe care se întemeiază soluția, dispozitivul fiind expus neclar, că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, și că recursul ordinar este întemeiat.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de recurs casează total hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Dat fiind că încălcările normelor procedurale specificate, comise de către instanțele de fond și de apel, constituie erori de drept prescrise în art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și care nu pot fi corectate de către instanța de recurs, se impune soluția admiterii recursului ordinar declarat, casării totale a deciziei contestate și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să țină cont de împrejurările expuse, să înlătore erorile menționate, să judece cauza în strictă conformitate cu legea, și să adopte o hotărâre legală și întemeiată.

7. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul Penal lărgit,

d e c i d e:

Admite recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Radu Sâli, casează total decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 21 iunie 2022, în privința inculpaților Budei Alexandru și Ursachi Adrian XXXXX, și dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată, fiind pronunțată integral la 27 ianuarie 2023.

Președinte
Judecători

Iurie Diaconu
Liliana Catan
Ion Guzun
Elena Cobzac
Victor Boico